

De camí a casa després de sopar amb na Isabel i n'Ebro, la seva germana.

M'encanta Palma a mitjanit, ciutat de butxaca, quasi buida. En apropar-me al Parc de la Mar topo amb en Julio i na Rita. Na Rita és una gossa molt guapa. A Palma la gent no desapareix, sempre et retrobes, encara que sigui passats deu anys.

Nit de lluna plena, pas per dalt de la murada. Em deix caure pendent davall cap a Ses Voltes. . Ses Voltes, et record a Ses Voltes, acomiadant-nos al grup d'alumnes. Te n'anaves a “Paraula”. Quina bellesa, anaves senzilla, no record els detalls, només m'ha quedat la sensació de la immensa bellesa que irradiaves.

Bat corrent darrere jo, a l'esquerra el sortidor del llac, a la dreta s'eleva la murada. Passem davant la Llotja, arribem a Plaça Drassana, on, com sovint, un desgraciat em fa senyals i crida “wid”, “wid”. Que es fiqui la maria pel cul. M'he d'anar a tallar els cabells, dec tenir pinta de porreta.

A Sa Feixina agafo a Bat per la corretja per travessar el Passeig Mallorca.

A Fàbrica queden grups de joves, però poquets, no és cap de setmana.

Arribo a casa, em faig un tassó de llet amb galledes i al llit. Demà serà un altre dia.

M'agrada imaginar-te amb un somriure mentres llegeixes. Si et molesta m'ho dius i ho deix correr.